

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 8 maanden . . . . . f 4.50.
 Voor de overige steden des Rijks . . . . . 5.50.

WOENSDAG 19 SEPTEMBER.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
 Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
 Beurssteeg, te Amsterdam.
 Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
 Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE

Van één tot zes regels.
 Voor elken regel meer.
 Behalve de 35 cts. zegelgeld.
 Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
 worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel-
 regt daaronder begrepen.

De Troonrede.

Wanneer het waar is, wat dikwijls door bekwame Staatslieden is beweerd, dat namelijk de hoogste verdienste eener Troonrede bestaat in het nietsbeteekenende van haren inhoud: dan, gewis, mag de rede, met welke de Koning gister de zitting der Kamers van de Staten-Generaal heeft geopend, aller lof verdienen. Er is bijna niets in, wat niet bekend is, en van hetgeen de nieuwe zitting belangrijks op het gebied der wetgeving zal opleveren, wordt men niet veel meer gewaar, dan hetgeen, ter vervulling der voorschriften van het vijfde der additionele artikelen van de Grondwet, reeds zoo menig jaar achtereen is aangekondigd.

Onze betrekkingen met de vreemde Mogendheden kenmerken zich door welwillendheid en vriendschappelijke gezindheid, en te midden van den oorlog wordt door de oorlogvoerende Mogendheden het stelsel van strikte onzijdigheid; waaraan, volgens de verzekering der Regering, nauwgezet door ons wordt vastgehouden, gewaardeerd en geëerbiedigd. Voorzeker, nu, door den val van Sebastopol, de kansen van den oorlog een meer beslissend overwigt aan de Westersche Mogendheden verleenden, is het minder raadzaam dan ooit, om, in eenigerlei opzigt, van dat stelsel van neutraliteit af te gaan; en zijn bovendien, tot geluk voor ons Vaderland, de kansen minder waarschijnlijk dan vroeger, dat van de zijde der Westersche Mogendheden eenige pressie op de neutrale Staten tot aansluiting zal worden gedeeft.

De zinsnede betrekkelijk de vermeerdering van het materieel der Marine, die het voorwerp wordt verklaard van 's Konings ernstige zorg, schijnt aan te wijzen, dat de Regering voornemens is, om, ook bij de nieuwe begroting, het verhoogde cijfer vast te houden, dat voor de loopende dienst slechts als voorloopig is toegestaan.

Omtrent onze Koloniën vernemen wij het aangename bericht, dat „de staat der gewassen gunstig is”: eene zeer bemoedigende en geruststellende verzekering zoowel voor hen, die de afschaffing van belastingen bestreden uit vrees voor misrekening ten opzichte van de opbrengsten der Koloniën, als voor de kern der Natie, wier bestaan en welvaart aan den handel, de scheepvaart en al de daarmee verbonden takken van nijverheid zijn vastgeschroefd.

Wat de wetgeving betreft: men kondigt ons aan, dat de wetsontwerpen zullen worden aangeboden, die alsnog, volgens artikel vijf van de additionele artikelen der Grondwet, moeten worden voorgedragen. Die wetsontwerpen betreffen het Onderwijs, de regterlijke Organisatie, en het reglement op het beleid der Regering in W. I. Wat het onderwijs betreft: wij hopen dat een geheel nieuw wetsontwerp zal worden ter tafel gebracht; want de Minister van Binnenlandsche Zaken zal voorzeker tot de overtuiging zijn gekomen, dat hetgeen door hem als wet op het Onderwijs is voorgedragen, door geene der partijen, door niemand in den Lande aannemelijk is gekeurd. Naar het ontwerp betrekkelijk de nieuwe regterlijke organisatie zien wij verlangend uit en hopen, dat het publiek te gelijker tijd kennis zal kunnen nemen van den arbeid der door den Minister van Justitie te dezer zake benoemde Staats-Commissie. Wat aangaat, het reglement op het beleid der Regering in West-Indië vrees wij, dat het al te zeer zal geschoeid worden op de leest van het Reglement voor Oost-Indië, en daarom kunnen wij niet zeggen, dat wij naar het tot stand brengen van zoodanig Reglement zeer verlangen.

Aller belangstelling is de mededeeling waard, dat de Staats-Commissie tot onderzoek van den toestand der slaven-bevolking in de Overzeesche bezittingen, onlangs aan de Regering verslag heeft uitgebracht. De Koning vleit zich, dat de veel omvattende arbeid der Commissie zal kunnen leiden tot eene wetsvoordragt, omtrent dit belangrijk onderwerp; wij verwachten het, en met ons voorzeker de geheele Natie, die naar het oogenblik verlangt, waarop de vloek en de smet der

slavernij van onze nationaliteit zal worden weggenomen. Wij twifelen er niet aan, of de Staten-Generaal zullen als vertegenwoordigers van het Nederlandsche Volk, in hunne adressen van antwoord hunne stellige verwachting, dat nu eindelijk eens de slaven-quaestie geregeld worde, te kennen geven.

Eindelijk wordt in de Troonrede verklaard, dat de opbrengst der belastingen ruimschoots aan de daarvan gevormde verwachting voldoet, en dat de gunstige staat der geldmiddelen toelaat met het delgen van schuld voort te gaan. Verdere verbetering of hervorming van het belastingstelsel schijnt de Regering alzo voorreest, niet op het oog te hebben; maar veeleer verdere schulddeeling te willen.

Met verlangen zien wij de aanspraak des Ministers van Finantiën, bij de aanbidding der Staatsbegroting, te gemoet, ten einde, omtrent alles wat de finantiën betreft, meer zekerheid te erlangen. Tot zoo lang behooren wij ons oordeel op te schorten.

Wij wenschen met den Koning, dat van het gemeen overleg, gedurende de nieuwe zitting, goede vruchten zullen geplukt worden ter bestendiging van orde en welstand; en wij hopen, dat de Regering en Vertegenwoordiging, beiden, doordrongen van de zegeningen, die onze liberale staats-instellingen en onze beginselen van vrijen handel, over het Vaderland deden uitstorten, alles zullen aanwenden om die beginselen te ontwikkelen, die instellingen al meer en meer te bevestigen, en om ook de nijverheid van de boeijen te ontslaan, welke haar nu nog knellen. Dan kan de geopende zitting inderdaad strekken tot heil van het Vaderland.

Hoe nu?

Vrij vertaald geeft de Beschikking van den Minister van Koloniën, op het nader adres van den heer VAN VLIET, medegedeeld in ons No. van 16—17 dezer, te kennen: het doet er niet toe dat voor een deel geen bescheiden denkbaar zijn, noch dat voor het andere deel de bescheiden, door het gepleegde geweld zijn teniet gegaan, het doet er evenmin toe, dat er geen éézijdige waardering behoort plaats te grijpen: ik blijf eenen staat vergen, gestaafd door bescheiden, en ik zal ten opzichte van dezen Staat, zoo gij haar indient, handelen gelijk mij zal behagen. Voegen wij hierbij, dat de Minister ook in deze, beschikking niet enkel namens zich zelve, maar andermaal spreekt namens „de regering.” Het heet weder: „de regering” „acht zich niet gehouden opheldering te geven.” Zou dat geschieden om de Kamer af te schrikken deze aangelegenheid in overweging te nemen? Het zou niet de eerste maal zijn dat deze Minister van Koloniën beproefde van zijne ambtgenooten een schild te maken. In der tijd heeft hij zijne ambtgenoot THORBECKE aldus dikwerf op den voorgrond gesteld.

Het is echter niet bij deze beschikking gebleven; onder dagteekening van 3—29 Augustus heeft de heer VAN VLIET zich tot den Minister gewend „met eene juiste en bepaalde omschrijving zijner vordering” (beschikking van 21 April 1855): onder verzoek „dat het thans Uwe Excellentie moge behagen bovengenoemen, bij dit Adres gevoegden staat in overweging te nemen, alsmede te kennen te geven of er tegen de op denzelfden gebrachte posten bedenkingen bestaan, en, zoo ja, welke, en om welke redenen, — als ook om kenbaar te maken het verlangen der Regering omtrent de wijze en den maatstaf waarnaar en waarop zij zou wenschen, dat eene billijke waardering tot stand kome.”

Een ander verzoek kon niet gedaan worden in den stand, waarin den Minister de zaak gebragt heeft. Zoo als de heer VAN VLIET te regt doet opmerken:

Bescheiden tot staving van zijnen staat bezit hij niet. Het gepleegde geweld — reeds bij zijn Adres van 14 Juli werd zulks aangevoerd — heeft hem gescheiden van alle haven en goed, dus ook van alle bescheiden aan-

toonende, waaruit het was te zamen gesteld, terwijl de later plaats gevonden brand alles heeft vernield, dus ook de bescheiden, en den tweeden en derden post (1) uit hunnen aard enkel vatbaar zijn voor gemoedelijke waardering. De posten op dien staat voorkomende heeft hij niet in cijfers uitgetrokken omdat zulks, naar het hem toeschijnt, niet met vrucht kan geschieden alvorens deze posten zelve, en de maatstaf en wijze der waardering van ieder derzelve vastgesteld zijn. Daar-entegen heeft de adressant „ieder post zoo omschreven als hij vertrouwt dat voldoende zou zijn, moest de vereffening plaats vinden tusschen twee fatsoepelijke, doch ambtelooze mannen; ja, als voldoende zou zijn, moest de vereffening plaats vinden voor den burgerlijken regter. „Moge uwe Excellentie,” dus voegt de heer VAN VLIET hierbij, „grondwettelijk, zelfstandig raadsman der Kroon, deze omschrijving insgelijks voldoende zijn.”

Hoe nu luidt de beschikking op dat aanzoek? Vrij vertaald geeft zij te kennen: ik ignoreer het onderzoek en het votum der Kamer. De Kamer moge hebben bevonden, dat de verwijdering uit de Preanger-Regentschappen en de wijze, waarop die heeft plaats gehad, niet door eenige wettelijke verordening worden geregtvaardigd en in de keus der uitdrukkingen om deze bevinding den Minister kenbaar te maken, zóó ver zijn gegaan als de parlementaire welvoegelijkheid eenigzins gedoogd, desniettemin is het geen regerings-pligt geworden den adressant deswege vergoeding toe te kennen; want — wij schrijven letterlijk de ministeriële beschikking af — de adressant heeft „door een gedrag, hetwelk der Indische Regering gestadig redenen van ontevredenheid gegeven en eindelijk zijne uitzetting uit N. I. noodig gemaakt heeft, alle aanspraak op zoodanig blijk van 's Gouvernements welwillendheid verbeurd.” Zou de Minister zóó onbedreven zijn, dat hij niet beseft, noch dat het argument in deze woorden gelegen geen kracht heeft, noch dat er geen sprake is van „Gouvernements welwillendheid”? Dat argument was te berde gebragt in de missiven van den Minister tot „inlichting der Kamer”; de commissie uit de Kamer tot onderzoek dezer missiven heeft er niet eens bij stil gestaan en de Minister heeft niet eens beproefd het te doen gelden, toen het Verslag der Commissie en de uitdrukkelijk op grond daarvan voorgestelde conclusie aan de orde waren! Neen, tussehen den Minister en den heer VAN VLIET is het thans enkel de vraag: welk staatsrechtelijk gevolg behoort het Votum der Kamer ten opzichte van den adressant te hebben. Of er al dan niet „gestadig redenen van ontevredenheid aan de Ind. regering zijn gegeven” — iets, hetwelk volstrekt niet is uitgemaakt en in de bekende kantteekeningen op de zeer bekende ministeriële „zakelijke nota”, alsmede in het „Beknopt Overzicht” aan de Tweede Kamer ingediend, punt voor punt wordt tegengesproken en wederlegd — doet niet meer ter zake. Dat is terugkomen op eene gesloten redewisseling. Ter loops zij hier nog bijgevoegd, dat de Minister bij zijne beschikking enkel spreekt van het „leed den adressant veroorzaakt door zijne verwijdering uit de Preanger-Regentschappen; niet van het leed veroorzaakt door „de wijze” waarop dat

(1) 20. Wegens de verwijdering uit de Preanger-Regentschappen en wegens de wijze waarop deze is geschied, verlangt de ondergeteekende vergoeding in billijke verhouding staande:

A. tot het leed hem straffeloos aangedaan, zij het zoo als dat is omschreven geworden door het Indische bestuur in de bekende Beschikking van 18 Januarij 1844 no. 26;

B. tot de benadeeling, voortgevloeid uit de wijze — braedvoertig niteengezet, in de gewisselde stukken — waarop hij aanzien van des ondergeteekenden beklag wegens zijne verdrijving uit de Preanger-Regentschappen en de feitelijkheden daarbij gepleegd is gehandeld.

30. Wegens kosten, verlangt de ondergeteekende vergoeding evenredig aan de menigvuldige stukken zoowel op Java, als hier te lande, schriftelijk en in druk ingezonden, ten einde aan te toonen, dat hij wederrechtelijk uit de Preanger-Regentschappen was verdreven en daarbij schroomelijke feitelijkheden waren gepleegd: zoo mede aan die opzake te toonen, dat hij daartoe aanspraak had op vergoeding.

geschiede, — niet van de benadeeling, voortgevloeid uit de wijde breedvoerig uiteengezet in de gemiddelde stukken — waarop ten aanzien van het beklag wegens de verdrijving uit de P. R. en de feitelikheden daarbij gepleegd, is gehandeld, — niet van de kosten voor de menigvuldige stukken zowel op Java als hier te lande, schriftelijk en in druk, door den adressant ingediend, en eindelijk aan te toonen dat hij wederregtelijk uit de P. R. was verdreven en daarbij schroomelijke feitelikheden waren gepleegd; zoo mede voor die om aan te toonen, dat hij deswege aanspraak had op vergoeding.

Van het punt der vergoeding van het leed door de verwijdering veroorzaakt, gaat de Minister over tot dat der vergoeding wegens het te niet gaan van des adressants have en goed door den bekenden brand te Tjanjoer. In het daarmede door den Minister aangevoerde wordt den heer VAN VLIET geheel iets anders in den mond gelegd dan hetgeen door hem in zijn adres wordt voorgedragen.

Hij erkende zich niet buiten staat het door hem verlorene en de deswege geleden schade behoorlijk op te geven; maar hij betuigde, eensdeels, in zijnen staat zulk eene omschrijving te geven van iedere post als voldoende zou zijn, moest de vereffening plaats vinden tusschen twee fatsoenlijke, doch ambtelooze mannen; ja, als voldoende zou zijn, moest de vereffening plaats vinden voor den burgerlijken regter; anderdeels, de op zijnen staat voorkomende posten niet in cijfers uitgetrokken te hebben, omdat zulks niet met vrucht kan geschieden, alvorens deze posten zelve, en de maatstaf en wijze der waardering van ieder derzelve, vastgesteld zijn. In trouwe, mag zulk eene betuiging van den adressant, zóó door den minister worden voorgesteld!

Evenmin verzocht de adressant der regering eene som daarvoor (voor het verlies door het verbranden zijner have en goed geleden) te bepalen; integendeel, hij betoogde, bij adres van 14 Juli (1), dat de Minister zulks niet éenzijdig behoorde te doen. Nog minder werd door hem verzocht eenigermate te gemoet te komen in het verlies door brand geleden, uit bijzondere deelneming in zijn lot; hij spreekt uitdrukkelijk van volledige vergoeding voor hetgeen verbrand is, te waarderen op zoodanige wijze als tusschen den Minister en hem zal worden vastgesteld, en beroept zich enkel op het onderzoek en het votum der Kamer.

Zou deze geheel verkeerde voorstelling te goeder of te kwader trouw plaats hebben? Wij zullen het niet beslissen; maar mogen niet ontveinzen, dat de ministeriële voorstelling zeer dienstbaar is om een klomp van billijkheid te geven aan de mededeeling van hetgeen volgt, te weten: dat echter, ten elide zoo veel mogelijk inlichting te verkrijgen; de Gouverneur-Generaal van Ned. Indië wordt uitgenoodigd omtrent hetgeen van den adressant bij den bedoelden brand te Tjanjoer verloren is en omtrent de vermoedelijke waarde daarvan, een onderzoek in te stellen.

Indedaad, zoo zulk eene uitnoodiging den Gouverneur-Generaal in Maart is gedaan, hoe komt het dan dat daarop in September nog geen bericht was ontvangen, en, bovendien, hoe zou het den Gouverneur-Generaal, in gezonden zin, mogelijk zijn, ten deze een onderzoek in te stellen, en waartoe zou dat kunnen leiden? Wat toch is het geval? Adressant is plotseling van zijne have en goed gescheiden geworden; sedert zijn er ruim 12 jaren verlopen; inmiddels heeft het personeel op Java gewis totale verandering ondergaan, terwijl de schriftelijke aanwijzing, welke misschien voorhanden is, in het Archief van het gewestelijk Restaur der Preanger-Reg., of in dat van het Indisch Bestuur, afkomstig is van den Resident en den Secretaris, die den adressant de bekende behandeling hebben aangedaan. Nog meer: hoe laat zich denken, een onderzoek door de administratieve magt naar den omvang en de waarde eener verbrande have en goed, als die van den heer VAN VLIET? Hoe zou bij zoodanig onderzoek kunnen blijken: de uitgebreidheid en de waarde zijner bibliotheek en manuscripten, de staat zijner kas en andere geldswaarden; hoeveel en welk linnengoed hij bezat, het beloop dat in zijn declaratie-boek openstond, enz. enz.; en welke verbindende kracht zou een onderzoek bezitten, gevoerd geheel buiten den dadelijk belanghebbende om? Neen, dat punt is enkel vatbaar voor gemoedelijke begrooing van de zijde des adressants, des door den Minister verlangd, gesterkt door eenen eed.

Wij hebben alzoo de ministeriële beschikking, punt voor punt, ontleed, en uit de gewisselde stukken toegelicht, en daarmede voorzeker ons oordeel gestaafd; dat de Minister ten deze blijft handelen, als ware er geen onderzoek, noch votum der Kamer. Zal de Kamer dat gedoogen? Zal zij dat aanzien, zonder tusschen beide te treden? — Zoo ons dat zou spijten voor den heer VAN VLIET, die waarlijk eindelijk wel in het bezit mag worden gesteld eener billijke vergoeding voor zijn smartelijk wedervaren, het zou ons vooral

spijten om de verwaarloozing welke daarin zou gelegen zijn van eene der voornaamste grondslagen van onzen regeringsvorm, onverschillig tot welke staatkundige kleur de raadslieden der kroon en de meerderheid in de Kamer behooren. Wij zeggen het met de *Tijd* van 8 dezer:

„Die zaak heeft geleerd, en dat is, na het besluit door de Tweede Kamer in hare zitting van den 3den Maart genomen, boven allen twijfel verheven, zij heeft geleerd, aan welke willekeur en rechtsverkrachting een nederlandsch onderdaan, op het grondgebied van den nederlandschen Staat, kan blootstaan, welke mishandelingen hij daar kan te verdragen hebben, en hoe onnoemelijk veel moeite het kost om zijn recht erkend en het geleden onrecht naar eisch gefietrisseerd te zien. Zij heeft geleerd, dat, wanneer het *bon plaisir* van dezen of genen het verkleest, men dan zonder vorm van proces als een booswicht verdreven en mishandeld kan worden; dat, wanneer dat zoo goed gedacht wordt, het persoonlijk eigendom baldadig aangerand en vernield kan worden door hen, tot wier roeping het behoort het te beschermen; en dat, wanneer men dan vervolgens zich daarover beklaagt, men aldan, een tiental jaren lang, met groote opofferingen van allerlei aard, het bijna ongelooftlike in 't werk heeft te stellen, om de geschondene rechtsbeginselen door de bevoegde autoriteiten gehuldigd te verkrijgen.”

Zou zij nu nog moeten leeren, dat zelfs in weêrwil van de bevinding der Kamer, voor deze willekeur en rechtsverkrachting geen billijke schadeloosstelling wordt verleend?

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

De telegraaf heeft eergister het bericht medegedeeld der aankomst te Marseille van de *Louqsor*, komende uit het Oosten. Gelijk wij voorzien hadden, was het deze pakketboot niet, welke bijzonderheden zou kunnen mededeelen omtrent de gevechten van 8 en 9 September, daar hare berigten slechts tot 6 September wat Konstantinopel en tot den 4 wat de Krim betreft, loopen. Evenwel deden zij groote gebeurtenissen voorzien, welke toen op til waren en vier dagen later hare ontknooping vonden.

Dezelfde dépêche, waarin de aankomst van de *Louqsor* berigt wordt, meldt tevens: Eene vloot gewapende kanonneerboten bevindt zich te Ritschuk en is gereed om te handelen.

Van Kars wordt onder dagteekening van den 18 Sept. gemeld: Er worden levensmiddelen aangevoerd. De Russen hebben eenige convooijen opgeligt.

„Uit de Krim wordt gemeld, dat de generaal Delassier de approchen van de Traktir naar den weg van Mackensie had versterkt. De kavallerie der geallieerden op de hoogte van Kumara versterking ontvangen hebbende, is deze positie door 25,000 man Russische reserve-troepen ontruimd.

De bezetting van Sebastopol leed veel van het geslacht der geallieerden.

De blinderingen waren ontoereikend. De Russen versterkten de noordzijde van Sebastopol.

De *Presse d'Orient* zegt, dat de Russen ijverig bezig waren met de versterking der sorten van het noordelijk gedeelte van Sebastopol, dat boven de reede met het zuidelijk gedeelte verbonden is door middel van eene schipbrug, uitkomende aan het fort Konstantijn en gedeekt door een bruggehoofd.

De geallieerden vuurden op deze brug, die echter nog buiten het bereik van hunne stukken was.

De Russische reserves in de plaats hadden veel te lijden, daar de kogelvrije beschuttingen ongenoegzaam bleken te zijn voor de werking der vijandelijke batterijen. De laatste versterkingen, welke de Russen ontvangen hebben, werden berekend op 25,000 man.

Bij voortdurende kwamen versterkingen uit Frankrijk aan. Het vertrek van de *Charlemagne* was vertraagd, omdat dit vaartuig schade bekomen had.

De *Syrena*, welke op strand geraakt was, was daarvan afgebragt.

De Turksche flotille kanonneerboten te Ritschuk, was gereed om op den Donau te ageren.

Men meldt, dat de Turksche versterkingen voor Tripoli bestemd, ongeveer 14,000 man bedragen.

Er zouden op alle Turksche kusten vuurtorens opgericht worden, te beginnen met de Harlanellen en tot aan de Zwarte Zee.

De Kapitein Michel was tot directeur-generaal van de vuurtorens benoemd.

Uit Marseille wordt in eene telegraphische dépêche dd. 17 September gemeld:

De Engelsche stoomboot *Telegraph*, die het gedetailleerde rapport van de bevelvoerende generaals nopens de laatste overwinning zal medebrengen, wordt alhier verwacht.

Said Pacha zal morgen alhier met een Egyptisch fregat aankomen, om de Parijsche tentoonstelling te bezoeken.

De Grieksch Katholijke Patriarch Maximos Marloum is te Alexandrie overleden.

Zes bataillons linietroepen zijn alhier aangekomen. Zij zullen deze week te Toulon ingescheept worden voor de Krim, en, naar men zegt, door een verbaasd groot aantal paarden getuigd worden.

In eene telegraphische dépêche uit Parijs, dd. 17 September, wordt gemeld:

Onmiddellijk na de ontvangst van het bericht der inneming van Sebastopol heeft de minister van oorlog, namens den Keizer, aan den generaal Pelissier diens gelukwenschingen aangeboden. „Eere u ons dapper leger,” luidde

de dépêche; „bied het mijne oprechte gelukwenschingen aan; wensch ook het Britsche leger geluk wegens zijn volhardenden moed en de zedelijke kracht, waarvan het tijdens dezen langdurigen en moeilijken oorlog de bewijzen heeft gegeven.”

Het noorderfort, waarin de Russen zich hebben teruggetrokken, is niet grooter dan een der sorten, welke Parijs omgeven.

Men had, eenige dagen geleden, gemeld, dat de Fransche regering, na berigt ontvangen te hebben van de inneming van den Malakoff-toren en den val van Sebastopol, bevel gegeven had om de verschillende expeditiën van troepen en materieel naar de Krim, in de zuidelijke havens te staken. Eenige lieden wilden in dit feit zelfs een bewijs zien der vredesgezindheid van de Fransche regering. Maar eergister reeds rectificeerde de *Nouvelliste* van Marseille voor een gedeelte dat berigt, in dien zin, dat het bevel tot staking slechts toepasselijk was op de stukken tot beleg en geenszins op het zenden van troepen, levensmiddelen en artillerie.

Tot dusverre had de Engelsch-Fransche kavallerie geenszins gelegenheid om zich in het Oosten te onderscheiden.

Het is eerst sedert de laatste tijden dat dit wapen is gereorganiseerd, zoo door de expeditie van nieuwe Engelsche regementen als door de aankomst van een Fransch leger.

De versterkingen, welke gemelde kavallerie thans ontvangen zal, zullen haar veroorloven belangrijke operatiën op groote schaal uit te voeren.

De courier uit Egypte, den 16 September te Triest aangekomen met de mail uit Alexandrie van den 8sten, bevestigt, dat de Onderkoning voornemens was zich met den Franschen consul naar Frankrijk te begeven.

De berigten uit Bombay, door dezelfde gelegenheid aangekomen zijn van den 13 Augustus. De opstand van Santal duurde voort; dertig duizend opstandelingen verwoestten het land. De koloniale autoriteiten namen daartegen krachtige maatregelen.

De Parijsche *Patrie* heeft uit Hamburg onder dagteekening van den 16 Augustus eene telegraphische dépêche ontvangen meldende, dat Engelsche schepen eene verkenning gedaan hadden in de reede van Revel, en dat in die stad nieuwe maatregelen van verdediging waren genomen om aan een ophanden zijnde aanval der geallieerde vloeten weêrstand te bieden.

Het feit der verkenning is mogelijk; dat van een vooraf overwogen aanval komt ons min waarschijnlijk voor, aangezien alle berigten uit de Baltische komende den maritimen veldtocht in die streken als geëindigd voorstellen.

De Engelsche en Fransche kanonneerboten maken zich gereed om naar hunne respectieve havens terug te keeren, en eene telegraphische dépêche van de *Times*, uit Dantzig dt. 14 September, na de aankomst der pakketboot de *Driver* geexpedieerd, meldt, dat de schepen der blokkade zich gereed maakten om lichtere schepen te volgen. Eenige fregatten en enkele konvooijen zullen ongetuigd hun verblijf verlengen om de blokkade te handhaven tot dat de gestrengheid des winters hun verplicht terug te keeren.

De Bernsche correspondent van de *Indépendance Belge* deelt aan dit blad eettige uitvoerige verklaringen mede, ten aanzien der motieven, welke de overlegging der geloofsbrieven van den baron Krudener, Russisch afgezant bij den Zwitserschen bond, hebben vertraagd. Deze motieven komen daarop neder, dat uit gemelde geloofsbrieven zou blijken, dat de Russische regering op geen volledige wijze de nieuwe orde van zaken, sedert 1848 in Zwitserland gevestigd, erkent.

Maar op eene enkele opmerking van den bondsraad, heeft de baron Krudener zich bejverd hem eene explicatieve nota te zenden, waarin hij te kennen geeft, dat de voorged. uitlegging zijner geloofsbrieven op dwaling berust, en dat de Russische regering de nieuwe Zwitsersche constitutie erkent. Van toen af hield alle moeilijkheid op en de geloofsbrieven werden overhandigd en aangenomen.

Een oogenblik kon men gelooven, dat de tusschenkomst der vertegenwoordigers van Frankrijk en Engeland bij den groot-hertog van Toscane de afbreking der diplomatische betrekkingen tusschen dat hof en de regering van Piemont zou hebben verhinderd. De afgezant dier mogendheid, wij hebben het reeds medegedeeld, had er zelfs in bewijst dat zijne inscheeping naar Livorno uit te stellen, om de uitkomst der door zijne ambgenooten gedane stappen af te wachten. Die pogingen hebben tot geen gunstig resultaat geleid. Men wendt thans uit Turin, dat de geheele Sardinsche legatie den 13 Sept. in die hoofdstad is aangekomen. Thans wordt Piemont slechts door een consul in Toscane vertegenwoordigd.

Een der correspondenten van de *Indépendance Belge* komt terug op de quaestie der toetreding van Spanje tot de Engelsch-Fransche alliantie. Hij constateert de zeer hevige oppositie, welke dit plan bij alle partijen ontmoet, en deelt de redenen van hare vijandelijke gezindheid mede, welke voorzeker bij de hervatting der zittingen van de Wetgevende Magt zal uitharsten. Aan den anderen kant zou de regering vast beraden zijn om zich in de uitvoering harer voornemens door niets te laten afbrengen, en om er, wij willen niet zeggen eene kabinets-quaestie, van te maken, maar althans een point de depart van eene nieuwe staatkundige gedragslijn.

De zitting der Beijersche Kamers is den 15 September door den Koning in persoon te München geopend.

In zijne redevoering drukt Z. M. zijne tevredenheid uit, dat de weldaden des vredes voor zijn land en voor Duitschland bewaard zijn gebleven, en zulks te midden van den grooten strijd, welke plaats heeft.

Die omstandigheden maken de hervorming der quantien en de vermindering der belastingen gemakkelijk. De Koning noodigt den Rijksdag uit, om handen aan het werk te slaan, en daarbij zijn vertrouwen te stellen op den Allerhoogste. Een overvloedige oogst heeft alle bezorgdheid uit den weg geruimd.

De redevoering meldt, eindelijk, dat binnen kort der Kamers zullen worden aangeboden een ontwerp-straftwet, een ontwerp van regterlijke organisatie en financiële wetsontwerpen, waaronder eene, dat een crediet aan de regering verleent voor de uitgaven ten behoeve der spoorwegen.

ENGELSCH POST.

In het Engelsche regeringsblad is de volgende depeche bekend gemaakt, die door het ministerie van oorlog aan den opperbevelhebber der Britsche troepen in de Krim, door middel van den telegraaf toegezonden is.

De Koningin is diep getroffen geweest door de ontvangst der welkome tijding van den val van Sebastopol. Door drongen van dankbaarheid jegens de Voorzienigheid, welke deze overwinning aan het verbonden leger heeft geschonken, heeft hare Majesteit mij gelast, aan u, en door u aan het leger, het gevoel van trotsheid te doen kennen, waarmee dit nieuwe bewijs van deszelfs heldenmoed haar vervult. De Koningin wenscht hare troepen geluk met den zegevierenden uitslag van dit lang gerekte beleg, en dankt u voor de volharding, waarmee zij de bezwaren daarvan gedragen hebben, en met de dapperheid, die tot deszelfs einde geleid heeft. De Koningin betreurt ten diepste de zware verliezen, ten koste waarvan dit voordeel gekocht is, en terwijl zij zich verblijdt in de overwinning, gevoelt zij de levendigste deelneming in het lot van de edele slagtoffers der zaak van hun vaderland. In haren naam zult gij ook den generaal Pelissier geluk wenschen met den schitterenden uitslag van den storm op den Malakoff-toren, die een bewijs heeft geleverd van de onwederstaanbare kracht en van den onwankelbaren moed onzer dappere bondgenooten.

PANMURE.

FRANSCH POST.

Het heeft eenige verwondering gebaard, dat de generaal Canrobert niet gelijktijdig met den generaal Pelissier tot maarschalk van Frankrijk is verheven; doch sommigen willen weten, dat zulks op verlangen van den generaal Canrobert zelf is geschied, opdat daardoor de verdiensten van den generaal Pelissier te meer zouden uitkomen.

Tijdingen uit Trebisonde van den 30 Aug. II. melden, dat Omar-Pacha met ongeduld in Klein-Azië werd te gemoet gezien met de troepen, waarmee hij Kars en Erzerum ter hulp zal komen. Men meende, dat hij die steden niet direct zou zoeken te bevrijden, maar door van Battoun zich naar Tiflis en Kutas te richten, waardoor de generaal Mouravieff zich verplicht zou zien eene beweging te maken tot dekking der hoofdstad van Georgie.

De laatste berichten uit Kars schijnen wel voor de uitvoering van dit plan te pleiten, daar de door den generaal Williams gezonden depeches geruststellend luiden, ofschoon de stad nog altijd ingesloten is.

De heer Guinard, die eenige dagen geleden gearresteerd werd, is wederom op vrije voeten gesteld.

Die arrestatie geldt thans geene nieuwe staatkundige aangelegenheden, maar was alleen het gevolg van een eischtot hetaltingder kosten van het proces, waarbij de heer Guinard in 1849, voor diel hetgeen geregeld is, betrokken was.

Gelijk reeds gemeld is, heeft de Fransche regering last gegeven, om de manschappen der ligting van 1847, die zich nog bij het leger in het Oosten bevinden, onverwijld te ontslaan. Een Parijsch berichtgever der Brusselsche *Indépendance* schrijft thans, dat de minister van oorlog, op de eerste tijding van de ontruiming van Sebastopol, naar de verschillende havens aan de Middellandsche zee bevel gezonden heeft, om alle afzending van manschappen en materieel naar de Krim te staken, en dat zelfs de troepen, die te Toulon reeds aan boord gingen, waren om naar de Krim te vertrekken, weder ontscheept zijn. Een en ander had op degenen, die zich vleijen, dat de val van Sebastopol tot een spoedigen vrede moet leiden, een aangename indruk gemaakt.

Tot dus verre is nog niets zekers omtrent de verdere krijgsplannen in de Krim bekend. Of de Fransen thans de Tschernaia overtrekken en den vijand in het open veld opzoeken zullen, staat te bezien, daar iedere stap voorwaarts zonder een volkomen stelsel van vervoer met groote zwaarigheden en veel gevaar verbonden is. In allen gevalle gelooven slechts weinigen, dat de vrede op de inneming van Sebastopol volgen zal; maar men denkt veel meer, dat hij thans verder verwijderd is dan ooit. Parijs is tegenwoordig in Sebastopol. Van den jongsten aanslag wordt daar welk ook meer gesproken. De maatregelen van voorzorg tot bescherming van den Keizer worden ondertusschen verduubeld: eene rij politie-beambten in burgerkleeding omringt steeds het opperhoofd van den Staat.

Meijerbeer is van Spa, waar hij eenige weken doorgebracht heeft, teruggekeerd. De beroemde maestro zal zich in het midden van October naar Weenen begeven, om aldaar zijne „Noordstar“ (die reeds hier voor de 142ste maal gegeven is) op te voeren.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Eerste Kamer.

ZITTING VAN DINSDAG, 18 SEPTEMBER.

De zitting geopend zijnde, wordt voorlezing gedaan van het Koninklijk besluit, waarbij de heer Mr. J. A. Philippe

is benoemd tot Voorzitter der Kamer gedurende de zitting 1855—1856.

De heer PHILIPPE aanvaardt hierop het voorzitterschap met de volgende rede: Het heeft aan Z. M. den Koning behaagd om het voorzitterschap dezer Kamer op nieuw aan mij op te dragen.

's Konings keuze eerbiedigende wil ik tevens openlijk betuigen, dat deze gunst van Z. M. door mij met diepgewoelde dankbaarheid is ontvangen.

Eene der gewichtigste en meest vereerende betrekkingen acht ik het toch Uwe Vergadering te mogen leiden en uwe werkzaamheden te mogen regelen.

Hiertoe geroepen te worden, wordt door mij als een bijzonder blijk van vertrouwen hoog gewaardeerd; doch hoe grooter dat vertrouwen is, des te zwaarder wordt dan ook de verplichting, die op hem rust, aan wie het wordt geschonken. Ik zal echter trachten, Mijne Heeren, om onder Gods hulp daaraan te beantwoorden.

Dankbaar erkennende, dat het mij xergend geweest is om met u, Mijne Heeren, de vorige zitting ten einde te mogen brengen: eene zitting gekenmerkt door zoo vele en zoo belangrijke werkzaamheden, dat ik welgemeend de op nieuw mij opgelegde taak weder op, en verzoek u, Mijne Heeren, om, even als vroeger, door uwen bijstand en uwe ondersteuning, waarvoor ik bij herhaling dank zegge, mij in de volbrenging daarvan zoo veel mogelijk behulpzaam te willen zijn.

Van mijne zijde, hiervan biede ik u de welgemeende verzekering aan, zal alles worden aangewend om de leden dezer aanzienlijke vergadering hunne zoo gewichtige werkzaamheden, voor zooveel dit in mijn vermogen zal zijn, gemakkelijk en aangenaam te maken.

Laten wij dan allen te zamen, Mijne Heeren, onze beste krachten aanwenden om ook in deze zitting met den anderen tak der wetgeving te helpen tot stand brengen al wat bevorderlijk zal kunnen zijn tot welzijn van ons dierbaar Vaderland. God zegene daartoe onze vereenigde pogingen! Ik verklaar de mij opgedragen taak te aanvaarden.

Op voorstel van den heer BLANKENHELM, wordt besloten, deze rede te doen drukken.

Voorts wordt op voorstel van den Voorzitter besloten: 1o. 's Konings rede te beantwoorden en 2o. in de volgende zitting over te gaan tot het verkiezen van twee leden der huishoudelijke commissie.

Daarna wordt overgegaan tot de lating der afdeelingen; wordende na afloop daarvan de leden door den voorzitter uitgenoodigd zich in hunne afdeelingen te begeven tot het benoemen der voorzitters en onder-voorzitters en van de commissie tot het ontwerpen van een adres van antwoord op de troonrede.

De vergadering wordt hierop gescheiden.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN DINSDAG, 18 SEPTEMBER.

Het tijdelijke voorzitterschap wordt waargenomen door het oudste lid in jaren, den heer ANEMAET.

Aan de orde is de benoeming van drie kandidaten voor het voorzitterschap der Kamer, gedurende het tegenwoordig zittingjaar. Er zijn 61 leden tegenwoordig.

1ste KANDIDAAT. — *Eerste stemming.* — De heer Gevers van Endegeest erlangt 21 stemmen, Strens 23, van Rappard 5, Dullert, Rochussen, van Goltstein en Baud elk 2, de Kempener, Luyben, Storm van 's Gravesande en van Lijnden elk 1 stem.

Tweede stemming. — De heer Gevers van Endegeest 31 stemmen, Strens 24, de Kempener, Luyben, Dullert, van Rappard, van Goltstein en Baud elk 1 stem.

De VOORZITTER meent, dat er alsnu eene tusschenstemming moet plaats hebben.

De heer VAN AKERLAKEN zegt, dat 31 de volstrekte meerderheid is van 61.

De VOORZITTER stelt daarop voor den heer Gevers tot eersten kandidaat te proclameren, daar hij de volstrekte meerderheid op zich vereenigd heeft.

De heer Jhr. Mr. D. F. GEVERS VAN ENDEGEEST is derhalve tot eersten kandidaat gekozen.

2e. KANDIDAAT. — *Eerste stemming.* De heer Strens bekomt 25 stemmen, van Rappard 8, Luyben 5, Rochussen 4, van Goltstein, Mackay, Dullert en Baud elk 3, de Kempener en van Lynden elk 2, en Ter Bruggegen Hugenholtz, Kienmen Goddefroi elk 1 stem.

Tweede stemming. — De heer Strens 27, van Rappard 18, Luyben 6, Rochussen, Mackay en van Lynden elk 2, Baud, de Kempener en Hugenholtz elk 1 stem. Te zamen 60 stemmen.

Tusschenstemming tusschen de heeren Rochussen, Mackay en van Lynden, om in aanmerking te komen bij de derde stemming. De heer Rochussen 35 stemmen, Mackay 13, van Lynden 9 Luyben 1 en 2 blanco.

Nu heeft er eene derde stemming plaats tusschen de heeren Strens, van Rappard, Luyben en Rochussen, waarvan de uitslag is dat zijn uitgebragt op den heer Strens 26, van Rappard 21, Luyben 6 Rochussen 5 stemmen en 2 blanco.

Vierde stemming tusschen de heeren Strens en van Rappard. De heer Strens erlangt 30 en van Rappard 29 stemmen. Er werd 1 blanco bijget in de bus gevonden.

De heer Mr. M. P. H. STRENS zal mitsdien als tweede kandidaat op de lijst geplaatst worden.

3de. KANDIDAAT. — *Eerste stemming.* — De heer Hugenholtz bekomt 15 stemmen, van Rappard 11, Anemaet 6, Luyben 6, Mackay en Rochussen elk 4, van Lynden 3 en Dullert, Dirks, Baud, Sloet tot Oldhuis, van Goltstein,

Heemskerk, Schimmelpenninck van der Oye, van der Linden, de Kempener, van Eck en Storm van 's Gravesande elk 1 stem.

Tweede stemming. De heer van Rappard 20, Hugenholtz 19, Anemaet, Mackay en Luyben elk 5, Baud, van Lijnden, Rochussen, Schimmelpenninck v. d. Oije, van der Linden en Thorbecke elk 1

Tusschenstemming tusschen de heeren Anemaet, Mackay en Luyben, om bij de derde stemming in aanmerking te komen. De heer Mackay bekomt 23 stemmen, Anemaet 21, Luyben 12, terwijl er 2 blanco-briefjes in de bus gevonden werden. — Op voorstel van den heer van Heiden Reinestein, wordt nu besloten de heeren Mackay en Anemaet bij de derde stemming op het vortal te plaatsen.

Derde stemming. De heer van Rappard 24, Hugenholtz 22, Mackay 9, Anemaet 4 en 1 blanco.

Vierde stemming. De heer van Rappard 30, Hugenholtz 26 stemmen en blanco 4. Jhr. Mr. W. L. F. C. ridder VAN RAPPARD is mitsdien tot derden kandidaat gekozen.

De Voorzitter benoemt eene commissie om de opgemaakte lijst den Koning aan te bieden. Die commissie bestaat uit de heeren: Storm van 's Gravesande, van Eck, de Brauw en van der Poel, zijnde de heeren stemopnemers, benevens de heeren Storm, van Lijnden, de Lom de Berg en Reinders. Daarna is de vergadering gescheiden.

's Gravenhage, 18 September.

Bij Koninklijk Besluit van 27 Junij jl., no. 76, is op het verzoek van directeuren en commissarissen der te Dordrecht gevestigde Dordrechtse Schiepsrederij, bewilliging tot verlenging van den duur dezer naamlooze vennootschap voor den tijd van vijftien achtereenvolgende jaren verleend.

Z. M. heeft den heer Jhr. Mr. J. A. Singendonek, griffier van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, benoemd tot ridder der orde van de Nederlandschen Leeuw.

Z. M. heeft den heer W. F. van Otterloo, hofraad, secretaris van Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden, vergunning verleend tot het aannemen van de onderscheidingsteekenen der ridderorde van St. Anna, 2de klasse, met de keizerlijke kroon, hem door Z. M. den Keizer aller Russen geschonken.

Z. M. heeft aan de navolgende officieren bij de dienstdoende schutterij te Amsterdam, op hun verzoek, eervol ontslag verleend, als: aan A. Koopmans, Mr. J. van Eeghen, H. M. Gildemeester en A. F. Willink, als 1ste luitenants: aan Mr. P. J. Bosch van Drakestein en aan W. A. Croockewit, als 2de luitenants.

In de zitting van de Eerste Kamer der Staten Generaal is heden o. a., op grond van art. 13 der vreemdelingenwet, ingekomen een Koninklijk besluit, waarbij, ten gevolge van de ontvangen rapporten, bevolen wordt, dat de bekende vreemdeling de Geest, wiens tegenwoordigheid in het land gevaarlijk voor de publieke rust geacht wordt, binnen den tijd van veertien dagen, na bekomen kennisgeving, het land zal moeten verlaten.

Gisteren heeft aan het Provinciaal Gouvernement van Zuidholland de aanbesteding plaats gehad, van het leveren en plaatsen van peil- en merksteen en het kappen van hardsteenen peilschalen langs de rivier de Lange en den Diefdijk, welk werk is aangenomen door den heer P. de Groot, te Asperen, voor de som van f 467.

Van de voorwerpen, welke door onze stadgenooten naar de wereld-tentoonstelling te Parijs zijn gezonden, is de kunstmatige geschilderde theetafel van den heer C. D. van Schouwenburg, die reeds alhier ieders aandacht trok, wegens hare uitmuntende bewerking, aldaar aangekocht.

Heden morgen ten 9 ure hebben zich in de Maliehaan vereenigd het batt. grenadiers en de beide batt. jagers, alhier in garnizoen, het batt. infanterie van het 6de regiment, in garnizoen te Delft, dat van daar per spoorwag was gekomen en ook op die wijs derwaarts zal terugkeeren, benevens de batterij veld-artillerie en het regiment dragonders. Die troepen zijn van daar, onder kommando van den kolonel Scheltus van het regiment grenadiers en jagers afgemarcheerd naar de vlakke van Waalsdorp, om aldaar groote manoeuvres uit te voeren.

Gisteren was voor de eerste maal de 5e komp. van het 1e batt. Grenadiers gekleed met den wapenrkk. Ook vele hoofd- en verdere officieren van dat regiment hadden dat kleed aan.

De heer baron d'André, Minister van Z. M. den Keizer van Frankrijk bij het Nederl. Hof, wordt in den loop dezer week uit Parijs in deze residentie terug verwacht.

Men verneemt, dat de persoon van Jacob Maasdam, die hij arrest van het provinciaal gerechtshof in Zuid-Holland van Zaterdag jl., ter zake van moord is veroordeeld tot de straffe des doods, van dat arrest in cassatie is gekomen.

Naar men verneemt, zal den 27 September a.s. voor het provinciaal gerechtshof in Zuid-Holland behandeld worden de zaak van G. J. van der Houven, beschuldigd van bedriegelijke bankbreuk, door, na als koopman te zijn gefilleerd, te zijn gekleeden sommen gelds, koopmanschappen, waren en roerende goederen te hebben verduisterd; en geene boeken te hebben gehouden, die den waren staat zijner zaken en lasten aanwyzden.

Bij de Plaatselijke Commissie van geneeskundig toezicht te Amsterdam, zijn van den 9 tot en met 15 Septem-

Gedruckt bij C. H. SUSAN, Jr., te's Gravenhage.